

BABINY II

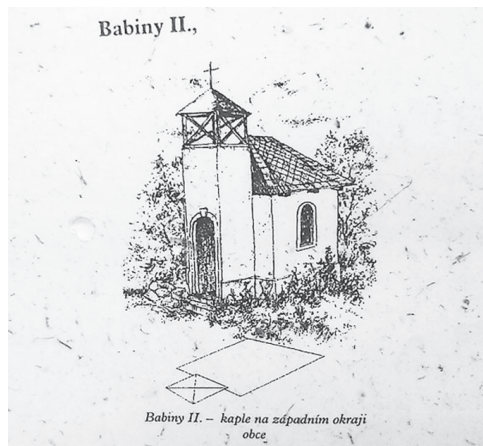
(*Babina B*) - 465 m n. m. - Podhorská víska bez zřetelně vytvořené návsi, se zástavbou rozptýlenou na svazích mělkého údolí drobného vodního toku pod kopcem **Pláň** (*Planer Koppe*, *Lischkenkuppe*) (596 m n. m.), byla dříve samostatnou obcí. Dnes (od r. 1961) je administrativní součástí **Homole u Panny** (*Hummel*). Do katastru Babin II patří ještě osada **Nová Ves u Pláně** (*Neudörfel*) a vysoko položené uskupení několika stavení (540 - 570 m n. m.) zvané **Pláň** (*Plan*). První pí-

semná zmínka pochází z r. 1532 a je obsažena v obnoveném deskovém vkladu z r. 1543, lze však důvodně předpokládat, že ves existovala již mnohem dříve. Kolem r. 1200 byl majitelem oblasti český šlechtic, řeholník a mučedník **Hroznata Tepelský** (* cca 1170 - † 1217) a spravoval ji ze svého dvorce, jenž se nacházel v **Litoměřicích** (*Leitmeritz*). V r. 1180 ji z větší části přidělil rytířskému řádu johanitů (nyní maltéžskému). Od r. 1787 byla obec vedena pod **Velkým Březnem** (*Gross Priesen*). Zpočátku pravděpodobně patřila řádu německých rytířů, později Valdštejnům a Vartemberkům. Od 16. stol. připadla k velkobřezenskému panství (majiteli byli postupně Salhausenové, Dietrichsteinové a Harrachové). Pak se stala majetkem císařským. Za všeobecného rozvratu, panujícího po ukončení 30leté války, tu žilo jen několik obyvatel. Později se jejich počet sice velmi pozvolna, ale trvale zvyšoval. V r. 1820 tu v 10ti domech žilo 50 obyvatel, v r. 1880 ve 12ti domech o 8 obyvatel více. Lidé si zajišťovali živobytí především dobytkařením a polařením. Rodiče posílali své děti do školy v Homoli.

Ottova encyklopedie z 1. 1. 1908: *Babiny, ves, hejt. a okr. Litoměřice - [Babiny], ves t., 12 d., 58 ob. něm. (1880), hejt. a okr. Litoměřice, obec [Babiny], bývalé dom. Březno Velké, fara Homoly.*

Po obou stranách cesty ze **Suletic** (*Suloditz*) přes **Pláň** a **Liškov** (*Lischken*) do **Zubnic** (*Saubernitz*) stály v Babinách II ovocné sady (jabloně, hrušně, švestky, třešně, ořechy). Ovoce se koňskými a kravskými potahy dopravovalo do přístavu ve Velkém Březně, odkud se po Labi převáželo do **Ústí n. L.** (*Aussig an der Elbe*), ale i Německa. Sady se tu nacházely přibližně od r. 1800 do r. 1979, kdy byly zdejší JZD vykáceny za účelem zřízení pastvin pro skot.

Krátce po ukončení 2. světové války mělo zdejší dění 'standardní' průběh. Začátkem 50. let dospívá stav k rychlému

Š. BABINY II. (Babina B, 1532, 465 m. n. m.) Ves pod kopcem Pláň. První zmínka z roku 1532 je obsažena v obnoveném deskovém vkladu z roku 1543. Od roku 1787 byla vedena jako obec při Velkém Březně a od roku 1961 je osadou obce Homole u Panny. Farnost Homole.
Kaple - z 19. století, od r. 1960 postupně rozebrána na stavební materiál.
Prameny k historii obce
Obecní úřad Babina II. 1941: dochoval se jen rozpis daní z r. 1941.
MNV Babina II. 1945-1964: Zápisy ze schůzí rady, pléna MNV 1954-1959

B

SEVERNÍ POLABÍ MĚSTA, OBCE A OSADY... od A do Ž NA ÚSTECKU

kolapsu. V 80. letech 20. stol. je sídlo bez stálých obyvatel. Stavební fond se pak daří udržovat formou rekreačního využívání jen se střídavými úspěchy; zhroutil řada objektů s dochovanými prvky lidové architektury dochází k nenahraditelným ztrátám. Kaple z 19. stol. na jihozápadním okraji obce byla od r. 1960 rozebírána na stavební materiál. V r. 1991 zde vzniklo zařízení *Ekofarma Babiny II*, hlavním zaměřením je chov skotu, koz a koní, z estetických a ekologických důvodů je dáována přednost méně intenzivním formám produkce.

Původní česká podoba Babina (1337) dává možnost dvojího výkladu vzniku tohoto místního jména. Jde o utvoření přípony *-ina* od mužského osobního jména *Baba*, Babova ves. Nebo jako je 'dubina' les dubový, může 'babina' být les, kde rostou 'báby', javory babyky. Tvar množného čísla je až pozdější. Označení II je používáno pro odlišení od **Babin I** (*Babina A*). Dříve a běžně u německých ekvivalentů Babina se žádoucího odlišení dosahovalo pomocí dvojic písmen a - b, resp. A - B.

Rodiště německého historika **Wenzela Hieke** (*1. 7. 1852 - † 3. 4. 1895) - knihovníka Spolku pro dějiny Němců v Čechách (*Vereins für Geschichte der Deutschen in Böhmen*) a konzervátora českého Zemského úřadu pro ochranu památek. Pamětní kámen při silnici.

Na mapě 'Karte des Kreises Aussig' (Prof. Blumtritt, 1939) je dokonce zmiňován Tis W. Hieke (Hieke Eibe).

Fotografie Babina II od R. Häuslera.